

**VRBIS HIEROSOLY-//m[a]e, Templiq[ue] in ea origo, &
ho//rum rursus excidium, profana-//tio, aliaeq[ue] uariae
fortuna**

Langen, Rudolf von

Coloniae, Jan. 1517

VD16 L 341

Quo[modo] plura post Allexandri morte[m] emerferunt regna, inter que
Syriæ regnum fuit, cuius breuis regum catalogus usq[ue] ad Antiochum
Epiphane[m] describitur. Et q[uo]to primi regis Syriæ anno, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71344](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71344)

faceros praesideret, Idque plurimum e re Alexandria fore, quia diuisa Iudaeorum potentia rebellionem minus meditarietur. Annuuit petitis Alexander, Sannaballach uero strenue omnique studio templum aedificat, cuius sacerdotio Manasses uti destinauerat, potitus est.

¶ Quomodo plura post Alexandri mortem emerferunt regna, inter quae Syriae regnum fuit, cuius breuis regum catalogus usque ad Antiochum Epiphanem describitur. Et quanto primi regis Syriae anno, sub Ptolemaeo Aegypti rege, Septuaginta interpretes claruere, & de maxima eiusdem Ptolemaei apud Alexandria bibliotheca.

¶ Capitulum. V.

Mortuo post haec cum duodecim annis regnasset Alexandro, nulloque herede relicto,

Totius fati lacerandas praebuit urbes, Lucanus. ut ardens poeta describit, Alexandria

norum nascitur regnum, quod est Aegypti. Et per diuersas gentes quas Alexander tenuerat, diuersi regnauerunt reges gentium. In Aegypto autem primo regnat Ptolemaeus Lagi filius, annis quadraginta. Hic quarto regni eius anno, Hierosolymis & Iudaea in ditionem suam dolose redactis (Nam sabbatorum die sub specie sacrificandi, Iudaeis nullo pacto resistentibus, ut qui nihil timerent hostile) plurimos captiuorum in Aegyptum transfudit. Huius anno sexto Asiae regnum nascitur, in quo primus regnat Antigonus annis decem & octo. Mox etiam post an-

G. ij

Lib. Mac. nos sex regnū Syriae & superiorū locorū oritur, quod cabæorū. Maccabæorū liber appellat Græcorū, & ab eius exordio sua connumerat tempora. Regnatq; primus in eo Seleucus Nicanor, annis trigintaduobus, qui Seleuciam ad Tigrim condidit amnem, ut autor est in Græo-

Strabo. graphia Strabo, ad stadia tricenta Babylonī proximā, circa quam ipse posteriq; reges omnes, magnopere studuerunt, regniq; caput effecerunt. Et quæ tempore d̄ **CHRISTVS** dominus noster ueniebat ī carne, Babylone maior fuit, quamuis magna ex parte deserta.

¶ Huius autem Seleuci regni anno. xxx. apud Aegyptios secundus regnat Ptolemæus, dictus Philadelphus, miro conquirendorum undequaq; uoluminum æstuans desyderio, præposito huic rei Demetrio Phalereo, uiro præclaro, q̄ppe philosopho & oratore. Quā-

Aristeas rem Aristeas uir doctus, utputa qui dictis rebus ad-
Demetrius rat, diligenter conscripsit. Ait enim Demetrius Phalereus
Phalereus lereus in regia bibliotheca constitutus, grandem a rege pecuniam accepit, ut undiq; ad bibliothecā regis, uel emendo, uel conscribendo, libros cōgregaret. Memini interrogatum me præsentē (subdit) a rege, quot

Notaingē iam libri in bibliothecis essent, dixisse plures q̄ ducē-
tem biblio ta milia, sed breui tempore non forsan pauciores quin-
thecam. gentis milibus. Et cum de Hebræis quoq; uoluminibus mentio regi fieret, quorū doctrina perutilis uideretur, & traductione eorū opus esse Demetrius diceret, quia propria Hebræi lingua uterentur. Rex illico omnes Iudæos qui in Aegypto essent, liberos esse permisit, & uasa Eleazaro pontifici Hierosolymā uo-

tiua transmittens, diuinas scripturas in Græcam uocē
 ex Hebræa lingua, per Septuaginta interpretes trās-
 ferri curauit, quas in Alexandrina bibliotheca habu-
 it, quam sibi ex omni genere literaturæ, & incredibili
 pene uoluminum numero comparauit. Hæc tam in-
 gens & toti mundo admirabilis bibliotheca, ut in uita
 Cæsaris Plutarchus scribit, Et in sexto noctium attica Plutarch.
 rum autor est Gellius, ad milia ferme uoluminum se- A. Gelli.
 ptuaginta, bello priori Alexādrino, dum diripitur ea
 ciuitas, non sponte neq; opera cōsulta: sed a militibus
 forte auxiliarijs est succensa. Sed Plutarchus ait, Cum Plutarch.
 ob insidias sibi paratas Alexādriam coactus esset Cæ-
 sar paucis admodū copijs obsidere. Id discriminis adiit,
 q̄ interclusus est aqua, & cuniculis, interceptus ab ho-
 ste, & deinde cum classis eius circūsideretur, coactus
 igne periculum propulsare, qui cum ex naualibus las-
 te proserperet, ingentem illam consumpsit bibliote-
 cam. Hactenus de Alexandrina bibliotheca, & sacrae
 legis legis interpretatiōe. Ad regum Syriæ catalogū
 reuertamur. Hoc Seleuco defuncto (ut testis est Ap- Appia-
 pianus clarissimus historicus.) qui deinceps ab illo Sy nus
 riæ regnum susceperunt, hi fere habentur. Seleuco suc-
 cedit Antiochus cognomento Sother, decem & no-
 uem annis regnās, hic nouerca sua Stratonicæ in quā
 misere deperibat, accepta coniuge, patre etiam opera
 Erasistrati medici annuente alium Antiochum genu-
 it, cui Dei cognomētum fuit a Milesijs inditum, q̄ Ti-
 marchum eorū tyrannum expulisset. Hoc (cum quin-
 decim annis regnasset) ueneno iterempto, filius eius.

Seleucus cognominatus Callinicus ex coniuge **Leodice**, uiginti annis in regno successit. Huic autem Seleuco duo fuere adulta ætate filij, Seleucus scilicet & Antiochus. Seleucus ex mala ualitudine qua tenebatur, cū iā duobus annis regnasset ueneno sublatus est. Cui frater Antiochus succedens, annis triginta sex. Hic **Ruffus Sextus** est Antiochus cognomento magnus, q̄ ut **Ruffus Sextus** ad **Valentinianum Cæsarem** breuissimus autor est, potentissimus rex bellum formidabile populo Romano intulit. Trecenta enim milia armatorū uirorū habuit, falcatis etiam curribus & elephātis aciem instruxit. A **Scipione** consule fratre **Scipionis Africani**, in Asia apud **Magnesiā** uictus, pace accepta, intra **Thaurum** montem regnare pmissus est. Habuitq̄ filios **Seleucum**, & crudelem illum ac sanguinarium in populum Dei tyrannum **Epiphanem**, id est illustrē cognomento. Hic autem pace cū Romanis facta, obses Romā missus. Et mortuo Antiocho patri Seleucus successit, q̄ dato Romanis filio suo **Demetrio**, frēm Antiochū liberauit, ut **Appianus** ait. Ut uero alij dicūt, Nesciente senatu, Roma elapsus, per dolum suscepit imperium, cum Seleucus frater. xij. annis regnasset. **Scd's liber Maccabę** Huius autē temporis res gestas secundus **Maccabęorū** liber continet. Tertio autē huius Seleuci anno, ut p̄fatus **Maccabęorū** liber ostendit, **Simon** p̄positus templi **Hierosolymorū**, ad **Apollonium Phœnicis** ducem confugiēs, multis ei muneribus repromissis, sacerdotiū sibi uendicare cepit. Quo Seleucus audito, **Heliodorū** ad p̄uidendum negotium mittit, qui cum in l̄

clāam uenisset, & inique iudicasset, multa pperam gerens, diuinis aduersum se signis deterretur, corruēsq; diuina uirtute mortuo similis in terram, tandem Onie sacerdotis precibus restituit, & ad Seleucum reuertitur. Et cum Seleucus cupiditate pecuniæ templi captus, iterato Heliodorū mittere tentauisset. Ille se nequaquam iturū respondit, si quem habes (inquiens) regni tui insidiatorem, hunc mitte tanquam mature periturū. Prefati autē Oniæ sacerdotis filius Onias, irruimēte tanta (ut dicemus) in Iudæam crudelitate Antiocho, in Aegyptum transmigravit, & in pago Heliospolitano ciuitatē nominis sui condidit, templo ad similitudinem primi templi extracto.

¶ De profanatione templi, & uasorū Dei per Antiochum direptione, & magna calamitate, qua idem templum polluit, ac Iudæos affecit. Deq; mira aduersus eū Maccabæorum uirtute. ¶ Caplm. VI.

Antiochus igitur, occiso apud Athenas Seleuco fratri in regno succedit, cognomento (ut diximus) Epiphanes. Hic præ cæteris Iudæorum legem impugnat, ac primum quidem omnem eorū puinciam ad idolatriam compellens, q; parere noluerant necatis. Postea uero Hierosolymā ascendēs, quā sine armis, nulloq; conflictu capit, aperiētibus sibi portis perfidis, ac patriæ legis proditoribus, qui regis studebant malitiæ. Qui & ante regis ingressum ab eodē impetrauere, ut scd'm mores gentium, Gymnasium in